

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας»

(COM(2002) 511 τελικό)

(2003/C 208/21)

Στις 22 Οκτωβρίου 2002, και σύμφωνα με το άρθρο 262 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η Επιτροπή αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την ανωτέρω ανακοίνωση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του την 1η Απριλίου 2003, με βάση την εισηγητική έκθεση της κας Luísa Santiago.

Κατά την 399η σύνοδο ολομέλειας της 14ης και 15ης Μαΐου 2003 (συνεδρίαση της 15ης Μαΐου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε, με 82 ψήφους υπέρ, 8 κατά και 10 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

1.1. Το υπό εξέταση έγγραφο, που υπεβλήθη από την Επιτροπή στο Συμβούλιο, προτείνει μια «στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας», με τους εξής στόχους:

- τη δημιουργία ασφαλών θέσεων απασχόλησης, κυρίως σε περιοχές που εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία.
- τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας προϊόντων που να είναι υγιή και ασφαλή, σε ποσότητες που θα ικανοποιούν τη ζήτηση της αγοράς.
- την προώθηση ενός περιβαλλοντικά υγιούς κλάδου.

1.2. Για την επίτευξη των στόχων αυτών, η Επιτροπή προτείνει διάφορα μέτρα:

1.2.1. Επέκταση της παραγωγής, μέσω της περαιτέρω προώθησης της έρευνας σχετικά με νέα είδη και εναλλακτικές πηγές πρωτεϊνών που προορίζονται για ιχθυοτροφές. Προαγωγή μιας υδατοκαλλιέργειας βιολογική και φιλική προς το περιβάλλον, μέσω του καθορισμού ειδικών κοινοτικών κανόνων και προτύπων.

1.2.2. Κρατικές ενισχύσεις υπέρ της υδατοκαλλιέργειας, προσανατολισμένες, μεταξύ άλλων, στην υποστήριξη του εκσυγχρονισμού των υφιστάμενων εγκαταστάσεων.

1.2.3. Προστασία του περιβάλλοντος, με την εξεύρεση μεθόδων για τον περιορισμό της επίδρασης των αποβλήτων που προέρχονται από την εντατική υδατοκαλλιέργεια, ειδικότερα μέσω της εγκατάστασης εξοπλισμών για την επεξεργασία των λυμάτων. Συνετή διαχείριση της εισαγωγής μη ιθαγενών υδρόβιων ειδών και εξέταση της δυνατότητας θέσπισης ειδικών κανόνων για τα γενετικά τροποποιημένα ψάρια.

1.2.4. Ασφάλεια των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας και καλή μεταχείριση των ζώων, για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας των καταναλωτών, κυρίως μέσω της

εφαρμογής της νομοθεσίας για τα ανώτατα επίπεδα περιεκτικότητας σε διοξίνες των τροφών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, μέσω του ελέγχου της χρήσης αντιβιοτικών και μέσω της αξιολόγησης των κινδύνων που συνδέονται με επιβλαβή φύκια.

— Σχετικά με την καλή μεταχείριση των ζώων που ζουν υπό περιορισμό, πράγμα που αποτελεί ένα από τα θέματα που απασχολούν ιδιαίτερα την κοινωνία σήμερα, η Μόνιμη Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Ζώων που φυλάσσονται για σκοπούς εκτροφής (Συμβούλιο της Ευρώπης), επεξεργάζεται επί του παρόντος μία σύσταση σχετικά με τα εκτρεφόμενα ψάρια και οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συμμετέχουν στις σχετικές εργασίες.

1.2.5. Δημιουργία μακροπρόθεσμων ασφαλών θέσεων απασχόλησης, κυρίως σε περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία, με αύξηση του αριθμού των θέσεων εργασίας από 8 000 σε 10 000, μέσω της αύξησης σε 4 % του ποσοστού ετήσιας αύξησης της παραγωγής της υδατοκαλλιέργειας της Ένωσης, μέσω του ανοίγματος νέων αγορών και μέσω της ολοκλήρωσης της παραγωγής και της εμπορευματοποίησης και της παροχής κινήτρων για την προώθηση της ζήτησης προϊόντων ποιότητας.

2. Γενικές παρατηρήσεις

2.1. Καταρτίζοντας για πρώτη φορά ένα έγγραφο για μια «στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας», η Επιτροπή αναγνωρίζει τη σημασία της υδατοκαλλιέργειας για την κοινή αλιευτική πολιτική. Η αξιόπαινη αυτή πρωτοβουλία είναι καθοριστική για τον κλάδο, ο οποίος έχει ήδη επανειλημμένως επισύρει την προσοχή σε ορισμένα προβλήματα της δραστηριότητας αυτής. Υπενθυμίζονται σχετικά τα συμπεράσματα των «περιφερειακών σεμιναρίων για την κοινή αλιευτική πολιτική από το 2002», που διοργάνωσε η Επιτροπή το 1998-1999 (1), κατά τη διάρκεια των οποίων εξέφρασαν τις απόψεις τους τα κράτη μέλη που ενδιαφέρονται για τον κλάδο, δηλώνοντας ότι:

(1) Πρόκειται για την έκθεση της Επιτροπής COM(2000) 14 τελικό της 24.1.2000.

- φρονούν ότι η υδατοκαλλιέργεια είναι ο «φτωχός συγγενής» της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής·
- κατακρίνουν, για μία ακόμη φορά, την έλλειψη στήριξης εκ μέρους της Επιτροπής·
- καλούν την Επιτροπή να τοποθετήσει την υδατοκαλλιέργεια στο ίδιο επίπεδο με τον κλάδο της αλιείας·
- επισύρουν την προσοχή στο πρόβλημα της διεύρυνσης και κατά συνέπεια της εισαγωγής προϊόντων πιο φτηνών και παραγόμενων με λιγότερες περιβαλλοντικές, ποιοτικές και υγειονομικές απαιτήσεις, κυρίως όσον αφορά τα κατάλοιπα φαρμάκων.

2.2. Το νέο έγγραφο της Επιτροπής, που αξίζει την υποστήριξή μας, έρχεται να συμπληρώσει, κατά κάποιον τρόπο, τα κενά αυτά.

2.3. Το τμήμα συμφωνεί ότι η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί σημαντικό συμπλήρωμα των παραδοσιακών μεθόδων εφοδιασμού της αγοράς με προϊόντα αλιείας, καθώς συμβάλλει στον περιορισμό της χρόνιας έλλειψης ισορροπίας μεταξύ εισαγωγών και εξαγωγών προϊόντων αλιείας στην Κοινότητα.

2.3.1. Επισημαίνει το ρόλο της υδατοκαλλιέργειας για τη διαφοροποίηση των εισοδημάτων των παράκτιων πληθυσμών και τη συμβολή της σε μια υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή.

2.3.2. Θεωρεί καθοριστικό η ανάπτυξη της ιχθυοτροφίας να πραγματοποιείται κατά τρόπο ισορροπημένο, χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, ούτε να μειώνεται η ποιότητα και η ασφάλεια του τελικού προϊόντος.

2.4. Εντούτοις, θεωρούμε κάπως υπεραισιόδοξες τις προβλέψεις της Επιτροπής, όταν δηλώνει ότι «κατά την επόμενη δεκαετία, η υδατοκαλλιέργεια πρέπει να επιτύχει να καταστεί ένας σταθερός κλάδος ο οποίος να εγγυάται μακροπρόθεσμη ασφαλή απασχόληση και ανάπτυξη σε γεωργικές και παράκτιες περιοχές, παρέχοντας εναλλακτικές λύσεις στον τομέα της αλιείας, τόσο από άποψως προϊόντων όσο και απασχόλησης»⁽¹⁾.

2.5. Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της για τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με μία στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας⁽²⁾, ιδιαίτερα δε όταν «αναγνωρίζει ότι είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η οικονομική βιωσιμότητα, καθώς και η ανταγωνιστικότητα του τομέα της υδατοκαλλιέργειας, ο οποίος πρέπει να εξακολουθήσει να καθοδηγείται από την αγορά, όπως επίσης αναγνωρίζει τον σημαντικό εν

προκειμένω ρόλο της βιομηχανίας». Καθώς επίσης και όταν παρατηρεί ότι «ορισμένες μορφές ειδικώς φιλικής προς το περιβάλλον υδατοκαλλιέργειας —για παράδειγμα ορισμένες εκτατικές υδατοκαλλιέργειες— θα πρέπει να τύχουν θετικής αντιμετώπισης, και ότι, μεταξύ άλλων, θα πρέπει να εξεταστεί η θέσπιση ειδικών σημάτων. Θα πρέπει επίσης να προωθηθεί η έρευνα και η ανάπτυξη φιλικών προς το περιβάλλον τεχνικών παραγωγής, λόγω χάρη με συγχρηματοδοτούμενη από το ΧΜΠΑ υποστήριξη».

2.6. Η ΕΟΚΕ λαμβάνει επίσης υπό σημείωση την γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την υδατοκαλλιέργεια⁽³⁾.

3. Ειδικές παρατηρήσεις

3.1. Ασφάλεια των προϊόντων — Η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει την πρόθεση ενημέρωσης και αναλυτικής πληροφόρησης των καταναλωτών σχετικά με τα προϊόντα της υδατοκαλλιέργειας, αλλά και σχετικά με τα πρότυπα για την παραγωγή, την ασφάλεια των τροφίμων και την ανιχνευσιμότητα, ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να σχηματίζουν αντικειμενική γνώμη σχετικά με αυτό τον ελάχιστα γνωστό κλάδο.

3.1.1. Η ειδική νομοθεσία στην οποία υπόκεινται τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, κυρίως όσον αφορά τις συνθήκες παραγωγής και συσκευασίας, εγγυάται την ασφάλειά τους.

3.1.2. Όσον αφορά την εκτατική υδατοκαλλιέργεια, η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την άποψη της Επιτροπής σχετικά με την ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων, καθώς και με την ανάγκη χρήσης της κατάλληλης επισήμανσης, που θα προσδίδει στα προϊόντα ένα εμπορικό πλεονέκτημα. Εντούτοις, το γεγονός ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένος ορισμός του εντατικού και του εκτατικού συστήματος, ενδέχεται να δημιουργήσει αμφιβολίες στους καταναλωτές ως προς την προέλευση των προϊόντων και την αντίστοιχη σήμανση.

3.1.3. Η χρήση γενετικά τροποποιημένων ειδών πρέπει να αντιμετωπίζεται με μεγάλες προφυλάξεις, δεδομένου ότι υπάρχει κίνδυνος απώλειας της βιοποικιλότητας, γεγονός που δεν πρέπει να υποτιμάται και στο οποίο η ΕΟΚΕ επισύρει την προσοχή τόσο των ερευνητών, όσο και των πολιτικών ιδυόντων, των παραγωγών και των καταναλωτών.

3.1.4. Απαραίτητος επίσης είναι ο αυστηρός έλεγχος της ποιότητας των ψαριών που εισάγονται στην Κοινότητα με προέλευση από τρίτες χώρες και η γνώση των φαρμάκων που χρησιμοποιούνται κατά την παραγωγή τους, ενώ θα ήταν επίσης θετικό να εναρμονιστούν οι μέθοδοι αναλύσεων που χρησιμοποιούν τα διάφορα κράτη μέλη για τον έλεγχο αυτών.

(1) COM(2002) 511 τελικό.

(2) 2481η συνεδρίαση του Συμβουλίου — Γεωργία και Αλιεία — Βρυξέλλες, 27 και 28 Ιανουαρίου 2003 — Press: 13 αρ. 5433/03. σσ. 11-12.

(3) CdR 20/2003 (COMM DEVE/014).

3.1.5. Επιβάλλεται ο σαφής ορισμός του τι σημαίνει βιολογική υδατοκαλλιέργεια, σύμφωνα με όσα ισχύουν για άλλους κλάδους παραγωγής. Αυτή η μορφή υδατοκαλλιέργειας χαρακτηρίζει οικογενειακές επιχειρήσεις μικρών διαστάσεων, που βρίσκονται συνήθως σε μειονεκτούσες περιοχές. Η μικρή παραγωγή και το υψηλότερο κόστος παραγωγής των επιχειρήσεων αυτών θα μπορεί να αντισταθμίζεται από τη διαφοροποίηση της ποιότητας των προϊόντων, η εμπορευματοποίηση των οποίων θα πρέπει να κατευθύνεται προς κλειστές αγορές, με πιο ευνοϊκές τιμές.

3.2. Περιβάλλον και Ανάπτυξη της υπαίθρου — Ο ανταγωνισμός για την εξεύρεση χώρου στις παράκτιες ζώνες, που ήδη έχουν κορεστεί με άλλες δραστηριότητες όπως ο τουρισμός, θα μπορούσε να αντισταθμιστεί με την προσφυγή στις τεχνολογίες υδατοκαλλιέργειας στην ανοιχτή θάλασσα.

3.2.1. Η υψηλή επένδυση που απαιτούν οι τεχνολογίες αυτές και ο κίνδυνος ζημίας ή ακόμη και απασφάλισης των συρματοσχοινων ασφαλείας λόγω κακοκαιρίας ή τυχαίων συμβάντων, επιβάλλει την ύπαρξη ασφάλισης έναντι κινδύνων, χωρίς την οποία η εγκατάσταση τεχνικών ανοιχτής θαλάσσης θα είναι περιορισμένη.

3.2.2. Τα συστήματα ανακύκλωσης των υδάτων σε κλειστό κύκλωμα, που χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο από τους παραγωγούς, θα πρέπει να βελτιωθούν μέσω της προσφυγής σε νέες τεχνολογίες, πιο φιλικές προς το περιβάλλον. Τα συστήματα αυτά συνιστώνται όλως ιδιαίτερος για την υδατοκαλλιέργεια σε εσωτερικά ύδατα, καθώς και σε παράκτια ύδατα σε προστατευόμενες ζώνες.

3.2.3. Η τεχνολογική εξέλιξη που έχει επιτευχθεί σε ορισμένα συστήματα παραγωγής της υδατοκαλλιέργειας είναι σημαντική και πολλοί παραγωγοί διαβεβαιώνουν ότι, μετά από την επεξεργασία που υφίστανται στις εγκαταστάσεις τους, τα ύδατα που αποβάλλονται είναι ανώτερης ποιότητας από τα εισερχόμενα ύδατα.

3.2.4. Ορισμένα κράτη μέλη επιβάλλουν περιβαλλοντικές απαιτήσεις πιο περιοριστικές από εκείνες που ορίζει η κοινοτική νομοθεσία, γεγονός που προκαλεί μεγάλες διαφορές μεταξύ παραγωγών και ενδέχεται να οδηγήσει σε στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ παραγωγών και μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ.

3.2.5. Η ΕΟΚΕ επικροτεί την ευαισθητοποίηση αυτή γύρω από τα περιβαλλοντικά θέματα και φρονεί ότι οι παραγωγοί αυτοί αξίζουν την τόνωση της προώθησης των προϊόντων τους, τα οποία διαφοροποιούνται από το γεγονός ότι τηρούνται αυστηρότεροι κανόνες οικολογικής παραγωγής. Η ΕΟΚΕ είναι της γνώμης ότι θα μπορούσε να τεθεί σε εφαρμογή, και στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, ένα σύστημα που να ενθαρρύνει την ανάληψη ιδιαίτερων δεσμεύσεων υπέρ του περιβάλλοντος, όπως συνέβη με τα γεωργο-περιβαλλοντικά μέτρα που ελήφθησαν στον τομέα της γεωργίας.

3.2.6. Πρέπει να επιδιωχθεί μία ισορροπία μεταξύ της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας και άλλων μορφών αγροτικής ανάπτυξης.

3.3. Έρευνα — Δεδομένου ότι η έρευνα είναι καθοριστική για την ανάπτυξη του κλάδου, η ΕΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, περιορίστηκαν οι χρηματοδοτήσεις για την έρευνα. Ο περιορισμός αυτός απαιτεί την εισαγωγή τροποποιήσεων στο ΧΜΠΑ, ώστε να μπορούν οι ΜΜΕ να διεξάγουν τις έρευνές τους όπως και κατά το προηγούμενο πλαίσιο στήριξης. Όσον αφορά το θέμα αυτό, η ΕΟΚΕ τονίζει ότι το Συμβούλιο αναγνωρίζει στα συμπεράσματά του ότι «θα πρέπει να προωθηθεί περαιτέρω η έρευνα στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας και να χορηγηθεί η απαραίτητη χρηματοδοτική συμβολή με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη της βιομηχανίας υδατοκαλλιέργειας στην Κοινότητα». Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι, πέρα από την καθαρά θεωρητική έρευνα, πρέπει να προωθηθεί η εφαρμοσμένη έρευνα, που εστιάζεται στις ανάγκες των παραγωγών.

3.3.1. Είναι σκόπιμο να διεξαχθούν έρευνες σχετικά με τις συνέπειες που έχουν τα ιχθυοτροφεία στα μη εξημερωμένα είδη, κυρίως δε όσον αφορά ασθένειες και διασταυρώσεις. Επιβάλλεται μάλιστα να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις συνέπειες που έχουν στις αγροτικές περιοχές εκείνες που βασιζονται στην ερασιτεχνική αλιεία.

3.3.2. Ο ενδεχόμενος κορεσμός της αγοράς ορισμένων υφιστάμενων ειδών καθιστά σκόπιμη την προώθηση της έρευνας για νέα είδη.

3.3.3. Θα ήταν επίσης σκόπιμο να αναπτυχθεί η έρευνα για τις ζωοτροφές, με τη χρήση άλλων πρώτων υλών, εναλλακτικών προς αυτές που χρησιμοποιούνται συνήθως, και να εξακολουθήσουν να καταβάλλονται προσπάθειες με σκοπό την παραγωγή προϊόντων που να ρυπαίνουν λιγότερο και την ανάπτυξη συστημάτων καλύτερης διαχείρισης του εφοδιασμού τροφίμων, τα οποία να συνεπάγονται λιγότερες απώλειες για το περιβάλλον.

3.3.4. Η ΕΟΚΕ θεωρεί σημαντική την κοινωνικο-οικονομική μελέτη των παράκτιων κοινοτήτων και της σχέσης τους με τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας, δεδομένου ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, πρόκειται για τη δραστηριότητα που απασχολεί τους περισσότερους εργαζομένους, στους οποίους περιλαμβάνονται και εργαζόμενοι που έχουν αποσυρθεί από την αλιευτική δραστηριότητα.

3.4. Απασχόληση — Για την επιζητούμενη αύξηση των θέσεων απασχόλησης, είναι απαραίτητο να τεθούν νέες προτεραιότητες στο πλαίσιο του ΧΜΠΑ. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ αντιμετωπίζει με κάποιο σκεπτικισμό την πρόβλεψη ότι θα υπάρξει αύξηση των θέσεων εργασίας, επειδή πιστεύει ότι η αύξηση της παραγωγής δεν συνεπάγεται αναγκαστικά και αύξηση του αριθμού των εργαζομένων.

3.4.1. Η δραστηριότητα του κλάδου χαρακτηρίζεται από εποχική ή/και προσωρινή απασχόληση· είναι εντούτοις απαραίτητο να εξασφαλιστεί η δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας. Λόγω της ανάγκης εξειδικευμένης τεχνικής προετοιμασίας για την υδατοκαλλιέργεια, είναι πολύ σημαντική η διαρκής επαγγελματική επιμόρφωση, με ιδιαίτερη προσοχή στο ρόλο των γυναικών στον κλάδο.

3.5. Αγορά — Παρότι η ευρωπαϊκή υδατοκαλλιέργεια αντιπροσωπεύει μόλις το 3 % της παγκόσμιας παραγωγής, η ΕΕ είναι ο κύριος παραγωγός ορισμένων ειδών όπως η πέστροφα, το λαβράκι, η τσιπούρα, το καλκάνι και τα μύδια.

3.5.1. Η ταχεία ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής προκάλεσε έκτακτες καταστάσεις αύξησης της παραγωγής ορισμένων ειδών, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί κάποια αστάθεια στις τιμές της αγοράς.

3.5.2. Προκειμένου να βελτιωθεί η εικόνα της υδατοκαλλιέργειας, πρέπει να διοργανωθούν, σε κοινοτικό κατά προτίμηση επίπεδο, εκστρατείες ενημέρωσης των καταναλωτών και προώθησης της κατανάλωσης ψαριών από υδατοκαλλιέργεια.

3.5.3. Δεδομένου ότι ο βασικός κρίκος της αλυσίδας είναι οι παραγωγοί, η συνεργασία μεταξύ τους, μέσω οργανώσεων

παραγωγών και συνεταιρισμών είναι καθοριστική για την ανάπτυξη της αγοράς, τη σταθερότητα και την οργάνωση της προσφοράς.

3.5.4. Για την καλύτερη επίλυση των προβλημάτων του κλάδου, η ΕΟΚΕ θεωρεί επίσης σημαντική τη συνεργασία μεταξύ των αρχών, της επιστημονικής κοινότητας και των κατάλληλα οργανωμένων παραγωγών.

3.5.5. Η ΕΟΚΕ επικροτεί το έγγραφο της Επιτροπής και εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το Συμβούλιο, σε συνεργασία με την Επιτροπή, θα αναλάβει να εξετάσει και να εφαρμόσει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, ούτως ώστε η Κοινότητα να μπορέσει να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην βιώσιμη ανάπτυξη του τομέα της υδατοκαλλιέργειας, κατά τρόπο που να επωφεληθούν όλοι οι πολίτες της Κοινότητας⁽¹⁾.

(¹) COM(2002) 511 τελικό.

Βρυξέλλες, 15 Μαΐου 2003.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής
Roger BRIESCH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Οι ακόλουθες τροπολογίες, οι οποίες συγκέντρωσαν το ένα τέταρτο τουλάχιστον των ψήφων, απερρίφθησαν κατά τη διάρκεια των συζητήσεων.

Σημείο 2.3.1

Να τροποποιηθεί ως εξής:

«3.5.6. Επισημαίνει το ρόλο της υδατοκαλλιέργειας που θα μπορούσε ενδεχομένως να διαδραματίσει η υδατοκαλλιέργεια για τη διαφοροποίηση των εισοδημάτων των παράκτιων πληθυσμών και τη συμβολή της σε μια υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή.»

Αιτιολογία

Η υδατοκαλλιέργεια μπορεί να επιδράσει και αρνητικά στην κατάσταση της απασχόλησης εφόσον συντελεί στη μείωση των θέσεων εργασίας στην παραδοσιακή αλιεία.

Η υδατοκαλλιέργεια δε συμβάλλει με σαφή τρόπο στην υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 24, ψήφοι κατά: 50, αποχές: 12.

Σημείο 3.2.3

Να διαγραφεί:

«Η τεχνολογική εξέλιξη που έχει επιτευχθεί σε ορισμένα συστήματα παραγωγής της υδατοκαλλιέργειας είναι σημαντική και πολλοί παραγωγοί διαβεβαιώνουν ότι, μετά από την επεξεργασία που υφίστανται στις εγκαταστάσεις τους, τα ύδατα που αποβάλλονται είναι ανώτερης ποιότητας από τα εισερχόμενα ύδατα»

Αιτιολογία

Δεν αποκλείεται, σε ορισμένες μεμονωμένες περιπτώσεις, οι παράμετροι της ποιότητας των υδάτων να δείχνουν ανώτερη ποιότητα στα ύδατα που αποβάλλονται απ' ό,τι στα εισερχόμενα ύδατα. Το γεγονός αυτό δεν αποδεικνύει, ωστόσο, τα πλεονεκτήματα της υδατοκαλλιέργειας, αλλά την κακή ποιότητα των εισερχόμενων υδάτων. Πολύ συχνότερα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, γεγονός που οδήγησε άλλωστε την Επιτροπή στο να προβεί στην κατάρτιση της ανακοίνωσης (βλ. επίσης στο κείμενο το σημείο 1.2.3). Επιπλέον, ρόλος της ΕΟΚΕ δεν είναι να αξιολογεί τους ισχυρισμούς των παραγωγών, παρά το έγγραφο της Επιτροπής.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 30, ψήφοι κατά: 48, αποχές: 11.
